

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 40/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júna 2001 predbežne prerokoval podnet Ing. B. Š., bytom V., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., B. B., na začatie konania pre porušenie ústavného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci sp. zn. IV Gn 2472/99-44 a takto

r o z h o d o l :

Podnet Ing. B. Š. na začatie konania o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 14. marca 2001 doručený podnet Ing. B. Š., (ďalej len „navrhovateľ“), na začatie konania pre porušenie ústavného práva navrhovateľa „na ochranu jeho majetku“ zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „postupom, nekonaním“ Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci sp. zn. IV Gn 2472/99-44.

Z obsahu podnetu a priložených listín vyplýva, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré ležia v kat. úz. Vígľaš a sú vedené na LV č. 634 ako

parc. č. 1231, 1250 a 1251 (trvalé trávnaté porasty) v podiele 40/9720-ín, a nehnuteľností v kat. úz. Vígľaš, ktoré sú vedené na LV č. 635 ako parc. č. 266, 272/1, 272/3, 273/1, 1223/3, 1228, 1229, 1230/1, 1230/2, 1230/3, 1255, 1256/2, 1257/2 (trvalé trávnaté porasty) v podiele 2/146-ín.

Podieloví spoluvlastníci uvedených nehnuteľností založili zmluvou z 9. decembra 1995 „Pozemkové spoločenstvo Vígľaš“, ktoré bolo zapísané na bývalom Obvodnom úrade vo Zvolene 29. apríla 1996 pod č. j. práv. 56/96. Podľa navrhovateľa je zrejmé, že každý z podielových spoluvlastníkov uvedeného pozemkového spoločenstva má právo na ochranu vlastníckych práv, a tiež v zmysle zmluvy o založení pozemkového spoločenstva Vígľaš je zrejmé, že vlastníci vyznačení v liste vlastníctva tvoria Spoločenstvo urbárskej spoločnosti Vígľaš, a teda majú právo podieľať sa na hospodárení tohto spoločenstva.

Navrhovateľ je toho názoru, že voľba orgánov uvedeného pozemkového spoločenstva za účasti starostu obce Vígľaš a jeho pôsobenie vo funkcii tohto spoločenstva je nezákonné, nakoľko nie je zapísaný ani na jednom liste vlastníctva, a poukazuje na čl. VI. bod 8 predmetnej zmluvy, kde je uvedené, že výkon predsedu spoločenstva alebo jeho zástupcu je nezlučiteľný s výkonom funkcie orgánu obce. Na túto situáciu navrhovateľ neustále upozorňuje aj orgány prokuratúry, nakoľko podľa jeho názoru nezákonným postupom starostu obce dochádza ku škodám pozemkového spoločenstva a jeho členov.

Postoj starostu obce a právne závery generálneho prokurátora vyjadrené v liste zo 6. decembra 2000 sp. zn. IV Gn 2472/99-44, ktorým boli podnety navrhovateľa odložené, považuje navrhovateľ za rozporné, protizákonné a protiústavné. Navrhovateľ je presvedčený o tom, že generálna prokuratúra v uvedenom stanovisku nepostupovala v súlade s čl. 20 ods. 1 ústavy a s čl. 11 ods. 3 zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, s § 123 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov a ani s platným Trestným zákonom č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“), najmä jeho skutkovou podstatou podľa § 258 TZ.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa navrhovateľ domáha toho, aby ústavný súd ohľadom jeho podnetu začal konanie a následne vyniesol toto uznesenie:

„Ústavný súd vyslovuje, že postupom a nekonaním vo veci podnecovateľa GP SR IV Gn 2472/99-44 zo dňa 06. 12. 2000 došlo k porušeniu ústavného práva podnecovateľa v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na ochranu jeho majetku.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 130 ods. 3 ústavy môže začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv. Z takéhoto konania nie je možné vylúčiť postup a rozhodovanie žiadneho orgánu štátu, pokiaľ v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej alebo právnickej osoby a pokiaľ tomuto základnému právu alebo slobode právny predpis Slovenskej republiky neposkytuje účinnú ochranu konaním na inom štátnom orgáne.

Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu na začatie konania ústavný súd skúma jeho všeobecné náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 citovaného zákona nebránia jeho prijatiu na konanie. Jednou z podmienok, ktorú ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní, je, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnený podnet. Namietat' porušenie svojich práv v konaní pred ústavným súdom sú totiž oprávnené len tie fyzické alebo právnické osoby, ktoré splnili všetky zákonné podmienky spojené s nadobudnutím a uplatňovaním takýchto práv. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu: „Jedným z dôvodov odmietnutia podnetu je jeho zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť v prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal pisateľ podnetu“ (mutatis mutandis, I. ÚS 7/00).

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. (...).

Navrhovateľ napáda „rozhodnutie“ generálnej prokuratúry preto, že na základe jeho podnetov táto neposkytuje ochranu majetku Pozemkového spoločenstva Vígľaš tým, že neprijala prokurátorské opatrenia v súvislosti s postupmi a rozhodnutiami nižších stupňov prokuratúry, proti ktorým podnecovateľ vzniesol námietky.

Podľa § 30 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 314/1996 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov platného v rozhodujúcom čase: „Prokurátor z vlastnej iniciatívy alebo na základe podnetu preskúma postup alebo rozhodnutie orgánov verejnej správy, rozhodnutie súdu, prokurátora, vyšetrovateľa a policajného orgánu z hľadiska zachovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov a vykoná opatrenie na odstránenie zistených porušení, ak na preskúmanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány...“

Generálna prokuratúra na základe opakovaných podnetov navrhovateľa preskúmala postup a rozhodnutia Obvodného oddelenia Policajného zboru Detva sp. zn. ORP-212/1997 a sp. zn. ORP-272/1997, Obvodného oddelenia Policajného zboru Hriňová sp. zn. ORP-43/OBV-2000, Okresného úradu Detva sp. zn. 97/LEB/PS-16, A 99/LPM a 151/93 a Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sp. zn. 1 Kn 2124/97, 1 Kn 2120/00 a 1 Kn 2188/99 a dospela k záveru, že nie sú splnené podmienky na vykonanie opatrení, nakoľko nezistila porušenie zákonov a preto listom sp. zn. IV Gn 2472/99-44 zo 6. decembra 2000 podnety navrhovateľa odložila.

Z citovaného ustanovenia nemožno vyvodit' povinnosť vyhovieť podanému podnetu. Oprávnenie prokurátora na vykonanie opatrenia nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana. Voľná úvaha generálneho prokurátora o tom, či vykoná alebo nevykoná opatrenie, je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na vykonanie opatrenia sú splnené. V danom prípade však generálna prokuratúra dospela k záveru, že takéto podmienky nie sú splnené.

Za porušenie práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že prokuratúra podnetu podanému podľa trestného poriadku alebo podľa zákona o prokuratúre nevyhoví podľa predstáv podávajúceho.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné podnet navrhovateľa odmietnuť ako zjavne neopodstatnený podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.